

1896-01-25

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Afventer transskription.

Sender's location:

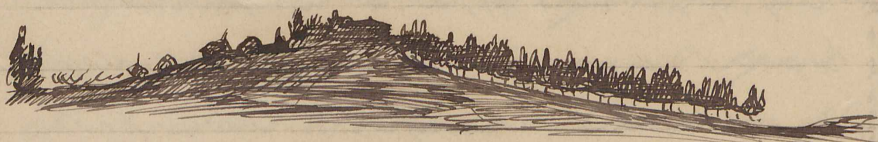
Siena

Archive:

Mappe 53 nr. 11

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Chiusi 26-1-96 Kjære Kone, Kan Du huske den
store mase her til den ene side. Nu skal vi lidt mod
nord ad en anden linie for at få fat i linien til
Perugia. Imorgen tog vi fra Siena ved Stjerneheim,
en rigtig smal Strøbe i øst lødende solgang.
Den vokede sig store, til den ene side, det landet
blev end ruin, til den anden som mink skovet med
lyst som voksende, stjernerne skudtes efter.
Længden, vi passede på som omme for at få det
første glimt af Solen. Mod nordvest var himlen
violet rødt over de gulvædede leirbunker som i denne
goldsal af Stalen, som sig i underlige runde, blødt-
skjellende former. Lyset voksede, ved en Station, stod
to jøge med deres hunde af, de skulde insat jøge
på de nye lejder. Så kom vi til en stor dal
med smukke husstande og træer og popler, alt
i samme farve som lort, med en rød en søg riden.
Vi syntes Solen gav sig alt for god tid Bjergens lang-
strakte, bløde, linier strakte sig bagst. Endelig blev

en af de sømmede tæppe rosenrødt, og så en
til på skid efter trølerne. Vi nåede Asciago,
men der holdt et andet tøj lige for næsen af os, og
vi faldt der rigtigt solbys på kussordene og på
vinduerne på topt for os, vi så et glimt af
den seld, endelig kørte vi og fik fri himmel, solen
blændede, det var som den havde opsamllet alle
farverne på jorden og i sine lange brude stråler
som endte i den lysblå luft, og jorden, kun var
soltoner. ^{Terontale} Den fik dog efterhånden farve igen,
byerne på terræne mellem højderne så lyende
rødlige, skuggesiderne blålige, alt i mælktoner.
Så kom Chiavari, der gik vi og lagte os i solen, spist
og druk. Nu er vi næst her til, der kan tre dage de Tre-
mino lå skinnende grønne på de opreste gamle
egtræer, og på en landtunge en herlig lille by, der
vi bringer os nord og så søen, syd med dejlige
højdelinier by, alt så lysblåt fortonet som i skid-
des. Mod øst lå langt borte smukke alper, alt så
sø her de som alperne og næsten grønne sammen
med den lyse luft. Den lod sig se i tøj til Beraglio,
no skal vi kører et bys den nordlige side og så der.

Den 2. og 3. dages rejse med os (Lombard) nu der er det som før og af græset.

Perugia. Nu er her der set nogle kirker, men
kun en var rigtig god, en lille gammel udgave
af S. Petrus in Rotondo i Rom, er kom til
den da solen sendte sine lave gyldne skæpe
stråler over jorden og malede gyldent hvor den
kunde nå. Foran var der en lille indelukket
grønning hvor ungdommen morede sig og mænd
oplyste boccia. Mændene søgte den havde først
været et hedensk tempel, og vidste os en offerdug.
Efter gik vi op på et højt punkt med udsigt
mod nord, den flotteste udsigt er måske mod syd, men
den er eldst mod nord, der var en kranse af ontoppene
fra nord til sydøst, den stegte ganske højt,
men rindede de og dalene som lå i skygge, og
staden lå under os og for os i grønt skog og
med skærende bjergplatter. Skysene voksede,
gik og ad ordene, Astor blev slagt af et træ,
en lille kirke mod nord stråle endnu på en høj, så
gik den grad under, de nærmest valgte højder tabte
farven, mod nordøst holdt de blå bjerge sig mod
aftenhimmelen. I nord og øst blev der de rosenrøde læn
ontoppene grønne, så de høje, til sidst den

Mappe 33. Nr. 12
NORD-MUSEET

højeste. Under os et malkblåt dyb som ender
i de grønne nu så søge bjerge, men evigtyste,
der de de stråle. Kun Kimmelen la' endnu over
den med et rosenrødt bølge, med vort var den
fylden. Så ringede klostkerne den dags sol
ned. Og nu god nat min en elskede kone.
Ponte S. Giovanni den 27de. Sæter en lille station
nedenfor Perugia lige ved Columbianus grave på vej til
Assisi. Vi har lige set gravene, de var for næsten ikke så
ordre, men vil være en slags små græk godt arbejde, og
dovore ingen maleri på væggene, som i Chiassi, og den omg
vi over, det vilde sikkert os en dag og korte penge. Her i 187.
haver vi forresten vel kort tid, her er en smuk strøket
ting os. med fire nogle gode vaser, jeg fik kun tid at tegne
maleriet på en af dem, men det var også grumme morsomt,
den unge Herakles som ligger i søgen og klemmer
slangerne, hvordan flygler han med den ^{stille} forstrakte
møder. Athene står ved den anden ende med kronen på,
og en mand bager ved. På væggen af vaser, var sorte dyr på
gul bund, men den fik jeg ikke med. De har jeg også se de
malerier i bjerg, som her bærer mig mest, ubetinget.
Havde jeg haft tid havde jeg kopieret begge to, men de skulle vel
læng til at gøre hver for farverne var de der og omstødet. og nu
har vi de og vore egne og isle alle ligesom på Thorvald og på P. di M.